

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. august 2022
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Camilla Andersen
Sagsnr.: 2022-0030-7797
Dok.: 2503129

Besvarelse af spørgsmål nr. 1141 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1141 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. juni 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mattias Tesfaye

/

Mie Vinkel Sørensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1141 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Da en borger udstillede, at den digitale tinglysning offentliggjorde mange medlemmer af Folketingets cpr-numre, fik borgeren en bøde, mens Rigspolitiet, Datatilsynet, Sundhedsdatastyrelsen, Styrelsen for Patientsikkerhed og Styrelsen for Patientklager alle peger på hinanden, når en borgers data ulovligt er tilgængelig og/eller delt af en offentligt ansat – Vil ministeren på den baggrund oplyse, hvilke muligheder en borger har for at retsforfølge ulovlig tilgang til vedkommendes data?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, der har oplyst følgende:

”Datatilsynet bemærker indledningsvist, at tilsynets besvarelse af spørgsmålet forudsætter, at der ønskes en redegørelse for, hvilke muligheder i bredere forstand en fysisk person har for at få prøvet, om en myndigheds behandling af personoplysninger har været i overensstemmelse med reglerne, og at spørgsmålet således ikke kun angår mulighederne for prøvelse ved domstolene.

Datatilsynet kan i anledning af spørgsmålet oplyse følgende:

Når en myndighed behandler en borgers personoplysninger, kræver det som hovedregel, at der er et behandlingsgrundlag i de databeskyttelsesretlige regler, herunder i databeskyttelsesforordningen, som er suppleret af databeskyttelsesloven. En offentlig myndighed vil for eksempel i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, kunne behandle almindelige personoplysninger om en registreret, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave, som påhviler den pågældende myndighed.

I en række andre love – for eksempel sundhedsloven – er der fastsat yderligere bestemmelser, som regulerer myndighedernes adgang til at behandle personoplysninger.

Det følger af databeskyttelsesforordningen artikel 77, stk. 1, at enhver registreret person har ret til klage til Datatilsynet, hvis den registrerede mener, at behandlingen af personoplysningerne overtræder databeskyttelsesforordningen. I mange tilfælde – f.eks. i sundhedsloven – er der endvidere særskilte regler om klageadgang til andre myndigheder end Datatilsynet.

Uanset om der findes en klageadgang til en anden myndighed, kan en registreret person klage til Datatilsynet. Det gælder også, selvom personen tidligere eller samtidig har klaget til en anden myndighed.

Databeskyttelsesforordningens artikel 57, stk. 1, fastsætter bl.a., at Datatilsynet skal føre tilsyn med og håndhæve anvendelsen af databeskyttelsesforordningen, og at tilsynet skal behandle klager, der indgives af en registreret. Det følger endvidere af bestemmelsen, at Datatilsynet ”for så vidt det er hensigtsmæssigt”, skal undersøge genstanden for klagen.

Når Datatilsynet modtager en klage, overvejer tilsynet derfor nøje, hvilke sagsbehandlingsskridt der er mest hensigtsmæssige. Disse overvejelser medfører, at tilsynet i en række tilfælde iværksætter en undersøgelse, herunder beder den dataansvarlige om en redegørelse. I andre tilfælde vurderer tilsynet, at det ikke er hensigtsmæssigt at undersøge klagen på nuværende tidspunkt. Hvis for eksempel en anden kompetent klagemyndighed allerede er i gang med at se på sagen, fordi den har fået en identisk klage fra den registrerede, er det ikke altid hensigtsmæssigt, at Datatilsynet iværksætter en parallel undersøgelse.

Datatilsynets afgørelser – herunder afgørelser om at der ikke indledes en undersøgelse af en klage – kan indbringes for domstolene.”

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at strafbare forhold kan anmeldes til politiet, jf. retsplejelovens § 742, stk. 1.

Det kan desuden oplyses, at der efter omstændighederne kan anlægges et civilt søgsmål ved domstolene efter bestemmelserne i retsplejeloven.